

BARÁTOK KANIKÓ

Kalottak napján.

Száz és száz fény csillog fel ma,
A sirok mind ragyognak;
Száz és száz lény zavarja ma
Nyugalmát a holtaknak.
Zajos, népes a temető,
A fáradt test nyughelye;
Gazdag, szegény, özvegy s árva
Tömegével van tele.

Engesztelő áldozatot
Mutat be a kegyelet;
S a fájó szív néma könnyvel
Áztatja meg a helyet.
A helyet, hol „Ok” nyugszanak:
A mennyei boldogok,
S a hova majd mi kerülünk,
Ha szívünk már nem dobog.

Lelkünk felszáll majd az égbe,
Itt csak testünk porladoz,
Várva-várván a nagy napot,
Melylyel Istenünk adós.
A melyen a trombitaszó
Harsog át majd a légen;
S a kereszt és Isten fia,
Tűnnek fel a nagy égen.

A föld néma, mély ölében
Addig csendben pihenünk,
Hogy azután új erővel
Dicsérhessük Istenünk.
Hisz mindenki, gazdag, szegény
Tagja lesz majd az égnek.
De csak akkor, ha szívében
— Ide lenn a földi létben —
A szent érzelmek égnek.

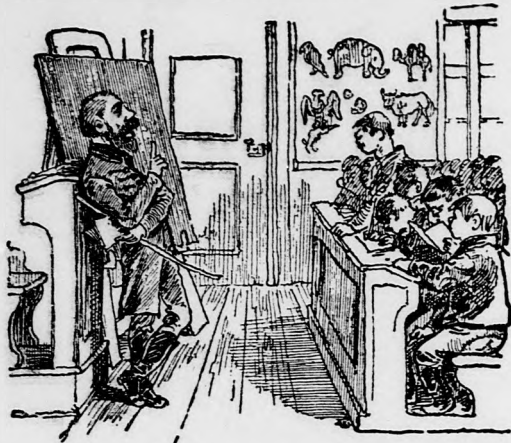
Dr. Aurisztus.

Felelős szerkesztő:

Dr. MUKI.

A „Pécsi Figyelő” ingyenes melléklete.

Az iskolából.

Tanító: No gyerek, ha már ettél tejfelt, akkor megtudod-e nekem mondani, hogy milyen a tejfel színe?

Gyermek: Igenis; a tejfel színe fehér.

Egy német ajku gyermek (közbeszól): Kérem herr Lehrer, hiszen a Teufel fedede mekvan.

A törvényszéknél.

Bíró: (az atyafihoz, ki házasságtöréssel van vádolva) Hát mondja csak, ha már nem félt a törvény büntető kezétől, akkor legalább Isten haragjától kellett volna félnie, miután tudta, hogy e tettével megszegi a X. parancsolatot. Hát nem ismeri a tizedik parancsolatot?

Atyafi: Hát biz én, tekintetes kir. törvényszék, tudom, hogyan szól az a X. parancsolat, hogy hát felebarátod feleségét ne kívánjad de kérem alásan bíró uram, itt másképp áll a dolog. Mert hát a *komámasszony* kívánt meg engem!

Aron Maczeszbrézele

büleselmélkedései.

O Kürüsztlüs katkolikos Józeph főszeres komámt kérdi o Lebele Feintuch kollég, hodj micsede honerárt füzesse ű o dakter Drenkopf órnak, o ki már háram esztendeje ódj kurálja üvé galvája, hodj már akkora nagy, mint ed katünabanda dob.

Phelelte neki a Józef:

— Füzesse ki neki o honerárt edj edszerő váltóval. És mandjan: vedje dakter ör épen olejan hasznáját, mint én o golve-receptoknak.

Hodj küzeledi magát a restoráció, mikor ójból választok o városatyákt, kérdi tülem o komám, o Slojme Zwiehelduft, mi különbség van a tsolád-atyák és város-atyákok küzte?

Fülvilágosodtam Slojmet, hogy a különbség onnan eredi magát, hodj tsoládapáknál o fiak tsinalják oz adósságt, títik meg fizetik: városnál pedig o városatyák tsinalják az adósságt és a fiak lüzetik meg.

Miotán hodj kollerás bacillusok ellen legjobb medikamentot mérük o Mátyáskiráiba, naponta késű estig ott kurálok meg nyovolás jamramat. Az rendesen megjóljol mogát, tsak o szívem lesz tüle mechsüge.

Pheleségem rám is fürmedte megint o jokori kúra miatt.

— Láthod Maczeszbrézele, the khezded lenni edj lomp. Mindig éjféltán tsámpázod haza. Ódj lát-szik már megontad o baldag tsaládeletet.

— Téveded magad aszongy esköszök: — rebegtem époszos lelkes morczi hangelattal — mer én olejan nadjon szeretek o tsaládeletet, hodj ha théged netolán-tolán ma elvisz a kallera, holnap töstént ojra megházaitok engemt.

Hentzi-ódj khezdi érdekelni engemt. Szovozok egészen Ötvös, Apponye, Ogron indítványra.

Mégis legjobban tetszete nekem o talentvoll Vison-tai Soma üvé megjegyzése, hodj o meschüge ekszlenz fűn Szopáre, valahányszor kifogy az odvori hizelkedés-bül, mindig aztat mond, mint o lompoló bokter o lomppajtáshoz: »Sógor, béköljünk ki!«

Tartok attól tüle, hodj mostani békölés után aztotat mondanak Szopáre órnak Bécsben: »Haraxok rád!«

Kölonben is ódj tonálok, hodj öreg honvédekt nem külletett volna Bodára fülczitálni Hentzi-koszoró-zásra. Már tsak sopa kültség kimelésből.

Tonáltak volna ozok minden város temetőá-rok

ban edj-edj zsvány gödördombját, arra ráteheték volna o koszorót: »Hentzinek és bajtársainak« fülirással.

*
Dikte-faktosz, ódj látok, hodj »Kikeriki« üvé elü-adása o Szopáre exlenczrül, mégse volt sopán vicz, mikar irt: hojd üfelség elüvetést tsinált neki, mért tsinált anyji ostobaságt edjmasótán?

Es mentegetüzt mogát az exlencz: — Mert fül-ség, nem leheti mind edszerre.

*
Mihál ór!

Hallott ün aztotat, hojd o nadszerő Miklós fűhod-nodj, óki Bécutul Berlinbe galoppierozt, mast edj jars-lovagaló akademit nyitja?

Nem hallott? Ókkor tolán érdeklí oz, hojd ebbe a jorslovagló iskolába üsszes ejropai bankdirektor órok már beiratkozták.

Még az sem érdekel ünt? Ókkor csak maradjonk o réginél — és hozza kettü Bräuse, baczilozok nélkül.

Kolera martyr.

— Hát Isten veled, kedves barátom, talán többé sohasem látjuk egymást.

— Mit beszélsz? Hát mi bajod, talán öngyilkossági szándékod van?

— Még annál is több. Tegnap elkártyáztam minden pénzemet. Hogy családomat a nyomortól megmentsem, utolsó 30 frtommal a kolera ellen biztosítottam magamat és most célom elérése végett *Budapestre esetleg Hamburgba utazom.*

Horvát-szlavon műfordítás.

Végzés.

A nagytekintetű kir. megyei hatóság e hó 2-ról 7886. 1892. sz. rendeletével helyesnek látván önt a f. é. május 4-ről 4428—1892. sz. ezen hatósági végzés ellen benyújtott felebbezésre a véderő törvény 35. §-a és 44. § első bekezdésének áthágása miatt az elmarasztalt büntetés alól föloldani és ezen hatósági végzést megszüntetni azon okból, mivel Pécsváros tanácsa tévesen jelentette be önt a kir. jár. hivatalnál Siklóson ezen jár. hatóság helyett és azért ez idei állitástól elmaradt. Amiről tudomás és alkalmazkodás végett ezzel értesítettik, hozzáadással, hogy a jövő évi állitásra ide köteles ájtönni.

Kir. járási hatóság

Eszéken, 1892. október 5-én.

N.

ford. V.

kir. járási főnök
táv. lét.

Apróságok.

Különös az, hogy ámbár a patikus és az orvos vannak hivatva arra, hogy a beteges emberiségen segítsenek, mégis, ha a patikus beteg, nem meri bevenni azt, amit az orvos ír; ha pedig az orvos beteg, nem veszi be azt, amit a patikus készít.

*

Sok emberi élet olyan mint a léggömb: emelkedik, mikor célját már-már elérné, szét-foszlik.

*

Éva szerelmében nem a levest sózta el, hanem elégette az *almás* rétest.

*

Szerető, feleség és anyós között olyan viszony van, mint arany, ezüst és nikkal között.

Tisztított eskütszékölmény!

A mennybéli trónusán üllő hatalmas Teremtő istenség villámló dörgésének cikázata keserű öröm csöppöket bocsátott e sokat áztatott vérös földre és különösen e tejjel-mézzel pusztított szabad rabházának Árpád őseink által megállapított szentelt hantjaira, ahol az Ázsiai rémülség messze fodros habhullámai már-már emböri áldozatoknak sorvasztó hulláit ássa egy közös sirhalomra, minek fojtán a betegségek száza esnek el a kaszás csontvázu halál angyala kérlelhetlen fekete árnyékában.

A kormányok és ujsághirlapok telhetetlenül állnak e jерikói pusztulás érvényesülésének ingó rohanatjával szembesítvést, mindenütt körülhordozzák a vészes harangzugás lángpallosának fekete zászlait, közös megállapodottságilag együttes bizományba alakulnak az egészségügyi tettelegességgel bíró doktorok és orvosok, dezinficzionális törvényöket szabdalnak embörré és állatra, ruházatra és lakományra és e pusztító nyavalakórság száguldó paripájának béklyót kötnék lábaira, nehogy az emböri állományt zabos ládának nézze és abrakot gyártmányozzon a hulladékaiból.

Nekünk, tisztított eskütszékölmény és birói pálczahatalom, szembe köll védelmeznünk szeretett hiveink és polgártársaink egészségének drága vagyoni biztosítását, mert akár ma én, akár holnap kend és a többiek zálogul hagyhatjuk böcsületös életpályánk hivatottságának fogazattyát, melylyel a fübe haraphatunk a lehetőségnek mindön bizonynyal bekövetkező netaláni eshetősége alkalmatossága folytán.

Épp azért rövid, de vellös elbeszélésöm őszinte ragaszkodással és hazafijui érzelmeim párosultával egybefoglalt polgártársi valamint eskütti minőségem kötelességének érzete sugallása által azon óhajtnak kifejezését tárom és pártolom lelkiismeretességem tellyes súlyosságával a tisztított eskütti bizomány és annak főbenjáró hivatali tekintélye a birói szék

elejben, hogy az Ázsiai betegségnek kolerás tünetei ellenében méltotassék minden erejével és istápolásával a harcziatasikra zászlót ragadni, a község lakó állományának egészségi megkimélése szempontjából pedig a leghathatósabb orvosszer érvényre emelését szoros határidő alatt lehetőleg még ma most mindjárt azonali igénybevétellel megállapítani, miszerint vesztégári tilalom engedélyezése okáért a falu végére kiállítani rendeltetik a szokásos vasvilla, melynek szives közreműködése hathatós támogatásával a község lakosságának ereje gyengülni nem fog, hanem busásan elősegítvén a népesedési szaporulatot, erőben egészségben dicsőíteni fogja a bölcsesség egyesülésében kiváló érdemekre magát jogosító eskütti előljárogóság gondos ápolását az emberi legvégső határáig!

Ééééééééjjjjjjönn!

Kolera csöppök.

!! Fertőtlenítve !!

*Csak az a kolerás
Kire dr. Pertik mondja,
Hogy nem más;
Nekem nem szólt Pertik,
A halál eszméjével hát
Nem is vagyok fertig.*

*

*Tegnap jöttem Pestről szentem,
Kaputokhoz, ne hívj engem;
Ne hívj addig, majd meglátlak,
Ha már dezinficiáltak.*

*

*Hogy elhagytál én szerelmem,
A szemeim könyben usznak
S a szivembe a bubánat
Beszült kommaczilusnak.*

Figura.

